

Eindelijk is er nog een punt van beteekenis, waarop ik even wijzen wil. Dat is namelijk het gezelschap, dat men kans heeft te Reichenhall aan te treffen. Beginnen wil ik met te zeggen, dat dat gezelschap zeer groot is, en men dus daaronder allerlei uiteenlopende elementen vinden kan. De dagelijks verschijnende „Fremdenliste” geeft in het drukke seizoen meer dan honderd nieuwe namen op en aangezien ook de titels consciëntieuselijk achter de namen gevoegd worden, kan men reeds daaruit zien wie er al zoo zijn. Daar vindt men broederlijk onder elkaar de „Realitätenbesitzer” (vert. huisjesmelker op groote schaal), de „Cafetier mit Gemahlin” (waarom niet liever mit Cafetière?), de „Arztensgattin”, de „Privatier”, de „Bahnhofsvorstandswittwe” en wat verder de Duitsche taal al meer voor mooie titels oplevert. En wat de nationaliteit van de badgasten betreft, zoo ziet men uit de lijst, dat er te Reichenhall veel Zuidduitschers van allerlei plaatsen komen, verder veel lieden van Slavische origine, terwijl één soort uiterst weinig vertegenwoordigd is. Het soort van Duitschers, waaraan een eerzaam Hollander een aangeboren hekel heeft, nl. de stroeve, eigenwijze Noordduitschers, waarvan de Berlijner het volmaaktste type is.

In tegenstelling met tal van andere Soolbaden, zonder twijfel omdat hier het zoutwater niet het eenige middel is dat aangewend wordt bij de kuur, vindt men te Reichenhall ook een groot aantal mannelijke badgasten. Ik zeg dit, omdat het voor sommigen een aanbeveling kan zijn. Wat mij persoonlijk betreft, ik houd me altijd graag côté des dames; dat brengt nu eenmaal mijn aard mee. Wie is als ik, dien wensch ik toe, dat hij bij een eventueel verblijf te Reichenhall in dat opzicht ook even gelukkig zij als ik. De „gemiethliche Eestreicherin”, de „mehr weniger ernste Nuernbergerin” en de „liebenswürdige Frankfurterin”, die ik het genoeg gehad heb in Reichenhall te leeren kennen, hebben er niet weinig toe bijgedragen, om mij het verblijf daar zeer aangenaam te maken.

Summa summarum doe ik dus niets anders dan een plicht der dankbaarheid vervullen, wanneer ik mijn landgenooten hierbij, op eenigszins andere manier dan de „Bäderalmanach” dat doet, wijs op een hier te lande weinig, te weinig bekende badplaats. Wanneer Gij, Amice Gérard, voor dezen Nogmaalsbrief nu een plaatsje wilt afstaan in het *Tijdschrift*, dan verplicht Gij daarmede

t. t.

TREUB.

INGEZONDEN.

TERPENTIJN ALS BLOEDSTELPEND MIDDEL.

Naar aanleiding van eenige mededeelingen van Dr. SASSE in het nummer van 14 April l.l. van dit *Tijdschrift*, hebben Dr. VAN DER CHJES alhier in één geval en ik in twee gevallen terpentijn toegediend bij heftige menorrhagieën en wel met zulke verrassende resultaten, dat ik het niet van belang ontbloomt acht, dit ter kennis van meerderen te brengen.

Het waren patiënten, die reeds geruimen tijd lijdende waren aan zeer sterke menstrueel-bloedingen, een van haar had bij een vroegere gelegenheid tengevolge van het groote bloedverlies herhaaldelijk flauwten gekregen en was toen behandeld met groote giften secale. De bloeding was daarna wel langzamerhand verminderd en na twee dagen opgehouden, maar of dat was post of propter kon ik niet uitmaken. Toen zij derhalve eenige weken geleden wederom klaagde over het sterke bloedverlies, nam ik de proef met terpentijn, waarvan ik voorschreef 4 gram op een emulsie van 200 met ol. m. pip. als corrigens, alle 2 uur een lepel. De hevige bloeding had op dat oogenblik twee dagen geduurd; des morgens nam patiënte voor het eerst in, tegen den avond verminderde de bloeding, om weldra geheel op te houden.

Dat dit ontwijfelbaar aan de werking van de terpentijn was toe te schrijven, staat bij mij vast, aangezien de menstruatie bij haar gewoonlijk verscheidene dagen aanhield. Ditzelfde gunstige resultaat verkreeg ik bij haar steeds weer.

Bij een andere patiënte van ongeveer 30 jaar was na haar laatsten partus overvloedige menstruatie overgebleven. Eens was die zóó hevig, dat in weerwil van groote doses secale en extr. hydrastis patiënte met zeer zwakken pols en uiterst anaemisch te bed lag, zoodat juist tot tamponnade zou worden overgegaan, toen de bloeding verminderde. Deze profuse menstruatie, soms een ware menorrhagie, was in het vervolg bij haar geheel in bedwang te houden en werd normaal, sedert zij met terpentijn werd behandeld.

De derde patiënte aan het begin van het climacterium was vroeger reeds met de curette behandeld om haar van de lastige bloedingen te bevrijden. Evenwel had dat niet voldoende geholpen, menigmaal was secale noodig geweest. Ook hier bleek, dat terpentijn inwendig toegediend, uitstekende werking deed en den duur der menstruale bloeding belangrijk verkortte.

Het is op grond van de boven medegedeelde waarnemingen, dat ik niet aarzel, de terpentijn bij menorrhagieën als een uitstekend middel te beschouwen, dat in werking de secale verreweg overtreft en zeer zeker meer algemeen de aandacht verdient.

Zutphen.

Dr. L. S. MEIJER.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

BOMBAY. — **Vervoer van bedevaartgangers.** De Engelsche Wet strekt haar beschermende macht uit ook tot de vreemdelingen, die op vreemde schepen in Engelsche havens binnenkomen.

Twee schepen werden onlangs te Bombay aangehouden, omdat hun bemanning het bij de Wet vastgestelde aantal passagiers overtrof, in het eene geval met 281, in het andere met 54 personen. Het meerendeel der passagiers waren bedevaartgangers, die van Djedda kwamen. De inwendige in-